

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind gazele fluorurate cu efect de seră

COM(2012) 643 final – 2012/0305 (COD)

(2013/C 271/26)

Raportor: **dl Mário SOARES**

La 21 noiembrie 2012 și la 19 noiembrie 2012, în conformitate cu articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Consiliul și, respectiv, Parlamentul European au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind gazele fluorurate cu efect de seră

COM(2012) 643 final - 2012/0305 (COD).

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 26 aprilie 2013.

În cea de-a 490-a sesiune plenară, care a avut loc la 22 și 23 mai 2013 (ședința din 23 mai), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 92 de voturi pentru, 2 voturi împotriva și 1 abținere.

1. Concluzii și recomandări

1.1 CESE susține ferm Comisia în eforturile ei de consolidare a legislației privind gazele fluorurate cu efect de seră.

1.2 CESE subliniază importanța încheierii rapide a unui acord global privind controlul gazelor fluorurate cu efect de seră, astfel încât toate economiile planetei să se conformeze aceluiași reguli.

1.3 În contextul de criză economică și socială din prezent, protecția locurilor de muncă trebuie să constituie o prioritate. Trecerea la o economie care ține seama de problemele de mediu și climă trebuie să aibă la bază un dialog social susținut, astfel încât schimbările viitoare să fie gestionate în mod colectiv și democratic. Dialogul social, negocierea și implicarea reprezintă valori și instrumente fundamentale, care stau la baza promovării coeziunii sociale și a locurilor de muncă de calitate, a creării de locuri de muncă și a consolidării inovării și competitivității în economiile europene, permițând concilierea acestor aspecte.

1.4 CESE solicită reducerea sarcinii financiare și administrative pe care o presupune punerea în practică a diverselor aspecte ale regulamentului, mai ales în cazul întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri).

1.5 CESE sugerează acordarea unei atenții sporite consumului de energie pe întreaga durată a ciclului de viață, precum și includerea în analiza costuri-beneficii a eventualelor dezavantaje legate de tehnologiile alternative propuse.

1.6 Comisia și statele membre trebuie să mărească sprijinul acordat cercetării și inovării industriale, în special sub aspectul

conceperii de tehnologii alternative la gazele fluorurate cu efect de seră.

1.7 Ar trebui depuse eforturi considerabile, atât din partea statelor membre, cât și a întreprinderilor, în vederea instituirii unei tranziții echitabile din punct de vedere social în ceea ce privește politicile de reducere a utilizării și producției de gaze fluorurate.

1.8 S-ar putea dovedi necesară conceperea de programe de formare corespunzătoare care să-i pregătească pe lucrători în domeniul tehnologiilor alternative la gazele fluorurate cu efect de seră, dar cu luarea în considerare a situației specifice a IMM-urilor. Sarcina financiară și administrativă a certificării și formării ar trebui limitată.

1.9 Acțiunile ar trebui să vizeze etapele preliminare utilizării gazelor fluorurate, prevenirea scurgerilor trebuind așadar să se facă prin impunerea unor cerințe mai stricte în ceea ce privește conceperea instalațiilor care conțin astfel de substanțe.

1.10 Statele membre ar trebui să pună la punct sisteme de colectare selectivă a echipamentelor care conțin gaze fluorurate și care se află la sfârșitul ciclului de viață, conform principiilor Directivei 2002/96/CE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

1.11 Toate întreprinderile care efectuează activități de producție, distribuție și instalare de echipamente care conțin gaze fluorurate ar trebui vizate de programele de formare, acestea trebuind extinse și la tehnologiile alternative, pentru a facilita procesul de tranziție tehnologică.

1.12 CESE este de părere că ar mai potrivit să se facă o diferențiere a acestor tehnologii, astfel încât să se treacă la o „eliminare treptată” și nu la o „reducere treptată”, măcar acolo unde este posibil din punct de vedere tehnic și realist sub aspect economic.

1.13 Restricțiile impuse producătorilor europeni trebuie aplicate și produselor importate în Uniunea Europeană.

1.14 Comisia Europeană va răspunde în principal de punerea în practică a sistemului de cote, acordând atenție reducerii costurilor acestuia și, în același timp, protejării scopului său ecologic.

1.15 Comisiei ar trebui să i se dea competențe în ceea ce privește procedurile de control, verificare și asigurare a conformării.

1.16 CESE este de acord cu alegerea protecției mediului ca temei juridic, dar subliniază că este necesar să se asigure că punerea în aplicare a regulamentului nu prejudicieze integritatea pieței unice.

2. Introducere

2.1 În 2004, CESE a elaborat un aviz ⁽¹⁾ privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră [actualul Regulament (CE) nr. 842/2006], în care se sublinia că, din cauza activității umane, concentrația de gaze cu efect de seră a crescut și că dacă această tendință, precum și încălzirea globală determinată de ea, nu va putea fi redusă sau inversată, se va ajunge la o încălzire permanentă și potențial periculoasă a climei. Deși avizul din 2004 susținea obiectivul și abordarea generală a Comisiei, el formula o serie de observații legate de anumite aspecte ale proiectului de regulament. Unele dintre aceste remarci critice par să fie încă valabile, fiind reluate în prezentul aviz.

2.2 Gazele fluorurate sunt gaze generate de activitățile umane, cu un puternic efect de seră. În prezent, ele sunt reglementate de două acorduri internaționale, în funcție de capacitatea lor de a afecta sau nu stratul de ozon stratosferic. Pe de o parte, Protocolul de la Montréal (1987), adoptat în contextul Convenției de la Viena, stabilește o serie de măsuri de control al producției și utilizării acestor substanțe, având drept obiectiv final eliminarea lor. Acest protocol a evoluat constant, extinzându-și sfera de aplicare la noi gaze și noi aplicații. Pe de altă parte, Protocolul de la Kyoto acoperă emisiile de gaze fluorurate fără impact asupra stratului de ozon, în efortul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pe care acest acord îl implementează. Coaliția pentru climă și aer nepoluat, care își propune, începând cu 2012, să combată poluanții cu ciclul de viață scurt, a plasat și ea emisiile de hidrofluorocarburi (HFC) printre prioritățile agendei sale.

2.3 Alături de alți actori, UE se află în avangarda combaterii emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră. În 2009, 2010, 2011 și 2012, mai multe părți semnatare ale Protocolului de la Montréal, inclusiv Statele Unite, au prezentat propuneri ce vizau reducerea producției și consumului de HFC la nivel mondial. Un număr de 108 țări și-au manifestat sprijinul pentru aceste inițiative.

2.4 Cu toate acestea, s-au înregistrat puține progrese, deoarece China, Brazilia, India, țările Golfului Persic, dar și alte țări refuză să discute această chestiune în cadrul Protocolului de la Montréal, pe motiv că gazele fluorurate vizate de Protocolul de la Kyoto nu au niciun impact asupra stratului de ozon stratosferic.

2.5 Uniunea Europeană a adoptat în 2009 obiective de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră care au ca termen 2020 și 2050. Până în 2020, emisiile de gaze cu efect de seră ale UE vor trebui reduse cu 20 % în raport cu nivelul din 1990, și chiar cu 30 %, în condițiile semnării unui acord global care să stabilească obiective comparabile pentru marile economii mondiale.

2.6 În vederea atingerii acestor obiective, UE și-a creat o serie de instrumente novatoare, dintre care cele mai importante sunt: sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie (Directiva 2009/29/CE), Directiva privind energia din surse regenerabile (Directiva 2009/28/CE), Directiva privind eficiența energetică (Directiva 2012/27/UE) și Decizia privind efortul comun al statelor membre (Decizia n°406/2009/CE). În ceea ce privește orizontul 2050, UE a recunoscut că emisiile țărilor dezvoltate vor trebui să scadă cu 80-95 % în raport cu nivelurile din 1990, astfel încât obiectivul de limitare a încălzirii globale la două grade Celsius să poată fi respectat.

2.7 Foaia de parcurs a Comisiei Europene pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050 concluzionează că scenariile cele mai eficiente economic implică obiective de reducere a emisiilor, comparativ cu 1990, cu 25 % în 2020, cu 40 % în 2030 și cu 60 % până în 2040.

2.8 Având în vedere potențialul de încălzire globală al gazelor fluorurate cu efect de seră, acestea sunt vizate de cadrul european de combatere a schimbărilor climatice. Legislația UE în materie de gaze fluorurate este compusă din două acte legislative principale:

— Regulamentul (CE) nr. 842/2006, care definește în principal un sistem de prevenire a scurgerilor în timpul utilizării și la sfârșitul ciclului de viață a echipamentelor staționare, stabilind un număr limitat de interdicții referitoare la aplicații specifice;

⁽¹⁾ JO C 108, 30.4.2004.

— Directiva 2006/40/CE, care vizează sistemele de climatizare mobile.

2.9 Ambiția fermă a UE de a lupta împotriva schimbărilor climatice și de a evolua către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon este binevenită, dar ea trebuie susținută de un program social credibil și de fonduri suficiente, pentru a putea veni în ajutorul sectoarelor și regiunilor care ar putea fi afectate sub aspectul ocupării forței de muncă ca urmare a lipsei de progrese din partea altor țări mari. Contextul economic și energetic mondial face ca aspectul competitivității să fie unul foarte sensibil, mai ales pentru sectoarele exportatoare mari consumatoare de energie. Eforturile de decarbonizare a economiei europene trebuie conectate într-o mai mare măsură cu un proiect de reindustrializare bazat în principal pe o utilizare eficientă a resurselor, inclusiv a energiei, și pe tehnologii durabile și inovatoare.

3. Rezumatul și motivațiile propunerii Comisiei

3.1 Propunerea prezentată de Comisie urmărește:

3.1.1 să înlocuiască Regulamentul (CE) nr. 842/2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră, pentru a contribui mai eficient și cu mai puține costuri la realizarea obiectivelor climatice ale UE, prin descurajarea utilizării gazelor fluorurate care au un impact ridicat asupra mediului în favoarea unor alternative sigure și eficiente din punct de vedere energetic și prin îmbunătățirea în continuare a izolării și a tratării finale a produselor și echipamentelor care conțin gaze fluorurate;

3.1.2 să promoveze dezvoltarea durabilă, să stimuleze inovarea și să dezvolte tehnologii ecologice prin îmbunătățirea oportunităților de piață pentru tehnologiile alternative și gazele cu un impact redus asupra climei;

3.1.3 să asigure însușirea de către UE a celor mai recente descoperiri științifice de pe plan internațional, menționate în cel de-al patrulea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), mai ales în ceea ce privește substanțele vizate de prezentul regulament și potențialul lor de încălzire globală;

3.1.4 să faciliteze ajungerea la un consens cu privire la un acord internațional, în temeiul Protocolului de la Montréal, de reducere treptată a hidrofluorocarburelor, care constituie principalul grup de gaze fluorurate;

3.1.5 să simplifice și să clarifice prevederile Regulamentului (CE) nr. 842/2006, pentru a reduce sarcina administrativă în conformitate cu angajamentul Comisiei privind o mai bună legiferare.

4. Observații generale

4.1 CESE susține ferm eforturile Comisiei de consolidare a legislației privind gazele fluorurate cu efect de seră, având în vedere capacitatea lor însemnată de încălzire globală, fiind esențial să se întreprindă eforturi suplimentare în vederea reducerii emisiilor de astfel de gaze în UE, atât în ceea ce privește producția, cât și utilizarea.

4.2 Reglementarea actuală este de fapt una de calitate, însă punerea sa în aplicare a întâmpinat numeroase dificultăți, pe care CESE le identificase în mare parte în avizul său din 2004. CESE invită statele membre să își intensifice eforturile de aplicare a propriilor decizii.

4.3 Deși este de acord cu inițiativele UE, CESE subliniază importanța încheierii rapide a unui acord global privind controlul gazelor fluorurate cu efect de seră, astfel încât toate economiile planetei să se conformeze aceluiași reguli.

4.4 Având în vedere că există deja tehnologii alternative fiabile din punct de vedere tehnic și viabile economic, consolidarea legislației se întemeiază pe un raport cost-eficacitate favorabil, efectele macroeconomice de ansamblu urmând a fi foarte reduse, cu excepția câtorva sectoare specifice. Dar costurile determinate de punerea în aplicare a legislației vor putea fi compensate pe de o parte prin sporirea eficienței energetice, iar pe de altă parte printr-o poziționare strategică pe piața întreprinderilor inovatoare. Chiar dacă raportul cost-eficacitate al măsurilor propuse a fost analizat în profunzime, CESE insistă asupra necesității limitării pe cât posibil a sarcinii financiare pe care o presupune punerea în aplicare a prevederilor proiectului de regulament. De asemenea, CESE sugerează să se acorde o atenție sporită consumului de energie pe întreaga durată a ciclului de viață, precum și includerea în analiza cost-beneficiu a eventualelor dezavantaje legate de tehnologiile alternative propuse (natura inflamabilă și explozivă, toxicitatea și riscurile presurizării). De asemenea, este posibil ca nivelurile de securitate cerute de anumite sectoare – precum cel feroviar – să împiedice utilizarea substanțelor alternative, chiar dacă dezvoltarea acestora a fost o reușită. De aceea, este necesar ca, în cazul acestor sectoare, să se conceapă în ritm susținut soluții alternative viabile din punct de vedere ecologic și economic.

4.5 CESE invită de altfel Comisia și statele membre să sporească sprijinul acordat cercetării și inovării industriale, în special cel dedicat conceperii de tehnologii alternative la gazele fluorurate cu efect de seră. În contextul de criză economică în care se află economia europeană, sprijinirea inovării reprezintă un element decisiv al unei strategii de reindustrializare. Cu toate acestea, trebuie să se țină seama și de lipsa certitudinii în privința posibilității de a concepe, la un cost acceptabil, substanțe sau tehnologii capabile să îndeplinească funcții esențiale (cum ar fi refrigerarea) pentru buna funcționare a societăților dezvoltate.

4.6 Este de apreciat faptul că propunerea conține un articol consacrat certificării și formării, menit să mărească eficiența legislației și care ar urma să favorizeze crearea de sinergii cu legislația europeană privind sănătatea și siguranța lucrătorilor, abordând mai ales riscurile legate de tehnologiile alternative. Cu toate acestea, CESE constată că lipsa de pregătire corespunzătoare a mâinii de lucru constituie adesea un obstacol serios în calea aplicării legislației. Este nevoie de eforturi considerabile, atât din partea statelor membre, cât și a întreprinderilor, în vederea conceperii de programe de formare care să-i pregătească pe lucrători în domeniul tehnologiilor alternative la gazele fluorurate cu efect de seră. Ar trebui avută în vedere situația specifică a IMM-urilor, impunându-se limitarea sarcinii financiare și administrative a certificării și formării.

4.7 CESE subliniază că, pentru a rezolva problema gazelor fluorurate cu efect de seră, este necesar ca bunele practici puse în aplicare de anumite state membre să fie luate ca exemplu.

5. Observații specifice

5.1 Deoarece costul măsurilor de izolare (cu alte cuvinte controlul etanșeității, detectarea scurgerilor, ținerea evidenței etc.) este foarte mare pentru utilizatorii finali, care sunt adesea IMM-uri, CESE își manifestă îngrijorarea față de sarcina financiară pe care regulamentul privind gazele fluorurate cu efect de seră o introduce în acest sector economic, deja fragilizat de criză. CESE subliniază necesitatea ca acțiunile întreprinse să vizeze etapele preliminare utilizării gazelor fluorurate, solicitând așadar ca prevenirea scurgerilor să se facă prin impunerea unor cerințe mai stricte în ceea ce privește conceperea instalațiilor care conțin astfel de substanțe.

5.2 Obligațiile privind recuperarea gazelor, care figurează la articolul 7 alineatul (4), vizează în anumite cazuri utilizarea în gospodărie (aparate de aer condiționat, pompe de căldură). Ar fi însă mai bine ca statele membre să pună la punct sisteme de colectare selectivă a echipamentelor care conțin gaze fluorurate și care se află la sfârșitul ciclului de viață, conform principiilor Directivei 2002/96/CE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

5.3 Formarea și certificarea (articolul 8)

5.3.1 Obligația de instituire a unor programe de formare se aplică doar întreprinderilor care efectuează pentru un terț activitățile menționate la articolul 8 alineatul (1). CESE consideră însă că aceste programe de formare ar trebui să vizeze toate întreprinderile care efectuează activități de producție, distribuție și instalare de echipamente care conțin gaze fluorurate. CESE subliniază necesitatea extinderii programelor de formare la tehnologiile alternative, pentru a facilita procesul de tranziție tehnologică.

5.3.2 În măsura în care programele de formare vizează în special substanțele și procedurile care pot afecta sănătatea și siguranța lucrătorilor, partenerii sociali ar trebui implicați în instituirea acestor programe de către statele membre. Participarea partenerilor sociali la elaborarea programelor ar permite alinierea propunerii la principiile generale ale legislației europene privitoare la sănătatea și siguranța lucrătorilor.

5.3.3 Ținând seama de incertitudinea cu privire la data adoptării propunerii de regulament, ar trebui ca data prevăzută pentru informarea Comisiei de către statele membre cu privire la programele lor de formare și certificare să fie înlocuită cu o formulare care să prevadă un termen corelat cu data de intrare în vigoare a regulamentului.

5.4 Introducerea pe piață și controlul utilizării

5.4.1 În ciuda restricțiilor specifice prevăzute la articolele 9, 11 și 12, abordarea generală a propunerii de regulament este mai degrabă în favoarea unei „reduceri treptate” (*phasing down*) în perspectiva anului 2030, decât a unei „eliminări treptate” (*phasing out*). Într-adevăr, la articolul 13 se prevede o restrângere a introducerii pe piață a hidrofluorocarburilor printr-un sistem de cote progresive care nu face diferența între diferitele tehnologii vizate de propunerea de regulament.

5.4.2 CESE este de părere că ar mai potrivit să se facă o diferențiere a acestor tehnologii, astfel încât să se facă o „eliminare treptată” și nu o „reducere treptată”, măcar acolo unde este posibil din punct de vedere tehnic și realist sub aspect economic. S-ar impune introducerea unui obiectiv de interzicere pe termen lung, care să fie compatibil cu obiectivele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră ale UE în perspectiva anului 2050, dar și cu dezvoltarea tehnologiilor alternative. În cazul anumitor sectoare sau subsectoare, cum ar fi refrigerarea comercială sau marile sisteme de refrigerare industrială, ar putea fi avută în vedere interzicerea introducerii pe piață de noi echipamente care conțin HFC, începând chiar din 2025. În mod similar, recipientele de unică folosință (spray-uri sau aerosoli) care conțin gaze fluorurate ar trebui interzise, cu prevederea unor eventuale derogări în cazul unor utilizări indispensabile (de exemplu în sectorul medical) pentru care nu a fost identificată nicio alternativă viabilă.

5.4.3 Pe lângă avantajele ecologice evidente ale înlocuirii complete a tehnologiilor care produc gaze cu efect de seră extrem de puternice și în ciuda sarcinii financiare aferente, un efort mai sistematic de substituție favorizează inovația și permite întreprinderilor inovatoare să dobândească un avantaj competitiv pe piețele care vor apărea în urma introducerii regulamentărilor aflate în curs de elaborare.

5.5 În ceea ce privește etichetarea, aceasta reprezintă un mijloc esențial de informare a lucrătorilor care trebuie să manevreze instalațiile vizate de proiectul de regulament, precum și a consumatorului final cu privire la riscurile asociate tehnologiilor utilizate. În ceea ce îi privește pe lucrători, informațiile tehnice afișate trebuie să ofere, în mod clar și riguros, absolut toate datele necesare pentru ca operațiunile de instalare, de întreținere și de demontare să se poată efectua cu reducerea la minimum a riscurilor de mediu.

5.6 Ținând seama de complexitatea tehnică a chestiunii, pentru a maximiza impactul mesajului comunicat, acesta ar trebui să pună accentul pe informații simple și care să poată fi înțelese cu ușurință de marele public. În acest sens, ar trebui create sinergii cu sistemul în vigoare instituit în temeiul Directivei 2005/32/CE privind proiectarea ecologică, astfel încât să se promoveze, acolo unde este posibil din punct de vedere tehnic, un sistem de etichetare ecologică, armonizat la scară europeană.

5.7 Restricțiile impuse producătorilor europeni trebuie aplicate și produselor importate în Uniunea Europeană. Interzicerea preumplerii echipamentelor permite reglementarea eficace a importului de gaze fluorurate, atât din punct de vedere ecologic, cât și economic. CESE își pune totuși întrebarea dacă umplerea la locul de producție nu oferă garanții mai bune de fiabilitate, având în vedere că este efectuată cu echipamente special concepute și de către un personal pregătit special în acest scop. Prin urmare CESE, solicită ca regulamentul să prevadă explicit că interzicerea preumplerii nu se aplică echipamentelor destinate exportului. De asemenea, CESE solicită să se elaboreze un regim de derogări de la interzicerea preumplerii pentru echipamentele în cazul căror este dovedit că preumplerea se justifică din rațiuni de fiabilitate, de siguranță sau de performanțe ecologice.

5.8 Toți producătorii și importatorii de gaze fluorurate cu efect de seră trebuie să respecte anumite cote. Aceste obligații nu îi privesc nici pe consumatori, nici pe operatorii de echipamente. În vederea reducerii sarcinii administrative, se aplică pragul de o tonă metrică sau 1 000 de tone de echivalent CO₂ de gaze fluorurate cu efect de seră pe an. Cantitățile exportate nu sunt luate în considerare la calcularea cotelor de comercializare. Alocarea cotelor se va face în funcție de emisiile

din trecut. Alternativa licitării cotelor nu a avut câștig de cauză, din cauza faptului că pe piață sunt prezenți prea puțini actori (adică nu destui pentru a constitui o piață efectivă), iar procedura ar fi sporit costurile administrative. O proporție de cinci la sută va fi rezervată societăților nou intrate pe piață. Alocarea cotelor se va face în funcție de datele furnizate pentru perioada 2008-2011. Este esențial ca obligațiile de înregistrare și declarare să rămână ușor de gestionat, pentru a nu impune o sarcină administrativă excesivă întreprinderilor, și mai ales IMM-urilor. În general, chestiunea raportului cost-eficacitate al sistemului de cote merită ridicată.

5.9 CESE invită Comisia Europeană să publice în mod regulat rapoarte elaborate pe baza datelor colectate în temeiul articolelor 17 și 18 din proiectul de regulament. S-ar impune totuși ca aceste rapoarte să nu aducă atingere caracterului confidențial al datelor colectate de la întreprinderi și care se referă la procedee industriale protejate de un drept de proprietate intelectuală. Comisia ar trebui de asemenea să vegheze la reducerea sarcinii administrative presupuse de colectarea datelor, atât de la nivelul întreprinderilor vizate, cât și de la cel al statelor membre.

5.10 Articolul 21 prevede înființarea unui comitet care are rolul de a sprijini Comisia în exercitarea competenței acesteia de a adopta acte delegate. Acest comitet ar trebui să aibă în componență reprezentanți ai tuturor părților implicate, inclusiv ai partenerilor sociali.

5.11 CESE regretă faptul că articolul 22 nu acordă competențe Comisiei în ceea ce privește procedurile de control, verificare și asigurare a conformării. Deși măsurile de punere în aplicare sunt prerogativa statelor membre, s-ar fi convenit să se permită Comisiei să stabilească cerințe minime în materie, astfel cum se prevede la articolele 8 și 18.

5.12 CESE susține intenția Comisiei de a baza Regulamentul privind gazele fluorurate cu efect de seră pe articolul 192 alineatul (1) TFUE, dat fiind că obiectivul principal al regulamentului este de garanta un nivel ridicat de protecție a mediului, în special prin combaterea schimbărilor climatice. CESE constată totuși că este necesar ca punerea în aplicare a regulamentului să nu prejudicieze integritatea pieței unice.

Bruxelles, 23 mai 2013

*Președintele
Comitetului Economic și Social European*

Henri MALOSSE